DZIENNIK RZĄDOWY

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Część XX.

Wydana i rozesłana dnia 12. Lipca 1854.

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 12. Juli 1854.

80.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 2. Kwietnia 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część XXVI., nr. 73., wydana dnia 8. Kwietnia 1854.),

obowiązujące w krajach koronnych: Czechach, Morawii, Szlązku, Galicyi, Lodomeryi i Bukowinie, Austryi Wyższéj i Niższéj, Styryi, Karyntyi, Krainie, Solnogrodzie, Tyrolu z Forarlbergiem, Gorycyi i Gradysce, Istryi i Dalmacyi,

mocą którego dozwala się połączać w jednę kopalnię więcéj miar kopalni węgla kamiennego i ziemnego brunatnego.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 28. Marca 1854. roku, w przedmiocie połączenia więcéj miar kopalni węgla kamiennego i ziemnego brunatnego w jednę kopalnię, zatwierdzić następujące przepisy:

§. 1.

Połączenie więcéj miar kopalni węgla kamiennnego i ziemnego brunatnego w jednę kopalnię z jednym głównym wchodem dozwoloném jest pod następującemi warunkami:

a) żeby miary kopalni, mające być połączonemi, stanowiły jednę całość wzwiązku z sobą zostającą, i dobrze zamkniętą;

b) żeby nie więcéj, jak szesnaście pojedynczych miar kopalni połączone zostały w jednę kopalnię, według patentu z dnia 21. Lipca 1819. roku;

c) żeby przynajmniéj w jednéj mierze z tych, które mają być połączone, znajdowały się takie zakłady, urządzenia i budynki, do górnictwa należące, w zdatnym do popędu kopalni stanie, któreby mogły wystarczyć do wyzyskania całéj kopalni, i któreby stały w odpowiednim stosunku do jéj rozmiaru;

d) ażeby wierzyciele tabularni, zabezpieczeni na pojedynczych miarach, dali zezwolenie swoje do tegoż połączenia;

e) ażeby kopalnia, mająca powstać przez połączenie pojedynczych miar, wprzód stanowczo została odgraniczona, odznaczona, i mapa jéj dokładnie sporządzona była.

§. 2.

Takie połączenie ma ten skutek, iż kopalnia przez to powstała, uważana będzie za całość, przezco ustaje konieczność trzymania szczegółowych otworów, i prowadzenia prac górniczych w każdéj mierze kopalni z osobna.

80.

Verordnung des Finanzministers vom 2. April 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, XXVI. Stück, Nr. 73, ausgegeben am 8. April 1854),

wirksam für die Kronländer Böhmen, Mähren, Schlesien, Galizien, Lodomerien und Bukowina, Oesterreich ob und unter der Enns, Steiermark, Kärnthen, Krain, Salzburg, Tirol mit Vorarlberg, Görz und Gradiska, Istrien und Dalmazien,

womit die Vereinigung mehrerer Stein- und Braunkohlen-Grubenfeldmaßen in Ein Grubenfeld gestattet wird.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 28. März 1854 in Betreff der Vereinigung mehrerer Stein- und Braunkohlen-Grubenfeldmaßen in Ein Grubenfeld, nachstehende Bestimmungen zu genehmigen geruht

§. 1.

Die Vereinigung mehrerer Stein- und Braunkohlen-Grubenfeldmaßen in Ein Grubenfeld unter Einem Haupteinbau ist unter den Bedingungen gestattet:

a) daß die Grubenfeldmaßen, welche vereiniget werden sollen, ein zusammenhängendes und gut geschlossenes Ganze bilden;

b) daß nicht mehr als höchstens sechszehn einfache Grubenfeldmaßen nach dem Patente vom 21. Juli 1819 zu einem Grubenfelde vereiniget werden;

c) daß mindestens in einem der zu vereinigenden Grubenfeldmaßen solche Werks-Anlagen, Vorrichtungen und Bergbaue im bergordnungsmäßigen Betriebe sich befinden, welche zum Abbau des ganzen Grubenfeldes geeignet sind, und zu dessen Ausdehnung in einem angemessenen Verhältnisse stehen;

d) daß die auf einzelne Grubenfeldmaßen etwa versicherten Tabulargläubiger zu dieser Vereinigung ihre Zustimmung geben, und

e) daß das durch Vereinigung einzelner Grubenfeldmaßen zu bildende Grubenfeld vorher definitiv begränzt, vermarkt und darüber eine genaue Karte verfertiget werde.

§. 2.

Eine solche Vereinigung hat die Wirkung, daß das dadurch entstandene Grubenfeld als ein Ganzes betrachtet wird, wodurch die Nothwendigkeit zur Offenhaltung und zum Baubetriebe besonderer Einbaue in jedem einzelnen Grubenfeldmaße entfällt.

§. 3.

Względem takiego połączenia c. k. urzędy górnicze, lub inne władze, które administrują regale górnicze, po poprzedniém urzędowém dochodzeniu wszystkich stosunków na miejscu, wystawią nowy list nadający z odwołaniem się do dawniejszych dokumentów lenniczych, i należy uzyskać jego zapisanie do ksiąg górniczych na zasadzie przepisu Ministra Sprawiedliwości, wydanego zgodnie z Ministrem Rolnictwa i Górnictwa z dnia 24. Lutego 1850. r., Dziennik praw Państwa nr. 73.

Baumgartner m. p.

81.

Rozrządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 3. Kwietnia 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część XXVI., nr. 74., wydana dnia 8. Kwietnia 1854.),

mocą którego ogłasza się w skutku najwyższego rozporządzenia z dnia 17. Lutego 1854. niektóre dodatkowe postanowienia do rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. Grudnia 1853., w przedmiocie przestąpienia wysłużonych podoficerów i szeregowych na posady służby cywilnéj.

W najwyższém postanowieniu z dnia 17. Lutego 1854. r. wydane zostały następujące postanowienia dodatkowe do rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. Grudnia 1853. (Dziennik praw Państwa nr. 266. *)), w przedmiocie przestąpienia wysłużonych podoficerów i szeregowych na posady służby cywilnéj.

Podoficerom należącym do kategoryj, wskazanych w wyżpowołaném najwyższém rozporządzeniu §. 3. punkt *d)* i *e)*, którzy obowiązani byli do dawniejszéj czternastoletniéj kapitulacyi, i takową ukończyli, opuszcza się te cztéry lata, któreby jeszcze musieli byli dosłużyć, aby się starać o miejsce w służbie cywilnéj.

Dawniejsi suplenci mają być pod względem zaopatrzenia cywilnego uważani jak teraźniejsi ochotnicy.

Przepisy rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. Grudnia 1853. r. rozciągają się także na żołniérzy straży policyjnéj wojskowéj.

---

*) Dziennik Rządowy, rok 1854., Oddział piérwszy, część I., nr. 1.

§. 3.

Ueber die Vereinigung ist nach vorausgegangener ämtlicher Erhebung aller Verhältnisse an Ort und Stelle von den k. k. Berghauptmannschaften, oder den sonst das Bergregale verwaltenden Behörden, ein neuer Verleihungsbrief mit Berufung auf die früheren Belehnungsurkunden auszufertigen, und dessen Eintragung in die Bergbücher nach Vorschrift der Verordnung des Justizministers einverständlich mit dem Minister für Landeskultur und Bergwesen vom 24. Februar 1850, Reichs-Gesetzblatt, Nr. 73, zu veranlassen.

Baumgartner m. p.

81.

Erlaß des Ministeriums des Innern vom 3. April 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, XXVI. Stück, Nr. 74, ausgegeben am 8. April 1854),

wodurch in Folge Allerhöchster Entschließung vom 17. Februar 1854, mehrere Zusatzbestimmungen zu der kaiserlichen Verordnung vom 19. Dezember 1853, den Uebertritt gedienter Unteroffiziere und Gemeine in Zivil-Anstellungen betreffend, kundgemacht werden.

Mit Allerhöchster Entschließung vom 17. Februar 1854 erflossen folgende Zusatzbestimmungen zu der kaiserlichen Verordnung vom 19. Dezember 1853 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 266*), den Uebertritt gedienter Unteroffiziere und Gemeine in Zivil-Anstellungen betreffend.

Den Unteroffizieren der in der bezogenen Allerhöchsten Verordnung, §. 3, Punkt d) und e) bezeichneten Kategorien sind, wenn sie zur früheren vierzehnjährigen Kapitulazion verpflichtet waren, und diese vollstreckten, jene vier Jahre erlassen, welche dieselben Behufs der Bewerbung um einen Zivil-Dienstposten noch hätten nachdienen sollen.

Die früheren Supplenten sind den dermaligen Freiwilligen rücksichtlich ihrer Zivil-Versorgung gleichzustellen.

Die Bestimmungen der kaiserlichen Verordnung vom 19. Dezember 1853 haben sich auch auf die Mannschaft der Militär-Polizeiwache zu erstrecken.

---

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1854, erste Abtheilung, I. Stück, Nr. 1.

Szeregowi od żandarmeryi i od straży pałacu cesarskiego uważani będą przy nadawaniu posad służby cywilnéj jako rzeczywiści kaprale.

Bach m. p.

82.

Ogłoszenie Ministerstwa Skarbu z dnia 4. Kwietnia 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część XXVI., nr. 75., wydana dnia 8. Kwietnia 1854.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, należących do ogólnego Obrębu celnego,

obejmujące sprostowanie ogłoszenia Ministerstwa Skarbu z dnia 4. Stycznia 1854. r. (nr. 5. Dziennika praw Państwa *), tyczącego się obrotu jarmarkowego targowego, tudzież obrotu na sprzedaż niepewną, i dla apretowania ze Związkiem celnym niemieckim.

Dla sprostowania ogłoszenia z dnia 4. Stycznia 1854. (Dziennik praw Państwa część I., nr. 5. *), wydanego w przedmiocie obrotu jarmarcznego i targowego, tudzież obrotu na sprzedaż niepewną, i dla apretowania, ze Związkiem celnym niemieckim, czyni się tę uwagę:

(Do l. 1.) Iż wszelkie przedmioty konsumcyi (nie tylko przedmioty, podlegające podatkowi konsumcyjnemu) wyłączonemi są od przypuszczenia na sprzedaż niepewną na targi i jarmarki w Obrębie celnym austryackim;

(Do l. 2. lit. *b)* i do l. 3.). Iż pod warunkami przepisanemi, tkaniny i przędza także do farbowania mogą być bez opłaty cła wprowadzane i znowu wyprowadzane, jakotéż wyprowadzane i znowu wprowadzane przez granicę od Państw Związku celnego z wolnego ich obrotu.

Baumgartner m. p.

---

*) Dziennik Rządowy, Oddział piérwszy, część III., nr. 12., strona 18.

Die Gemeinen der Gensd'armerie und der Hofburgwache sind bei der Verleihung von Zivil-Dienstposten gleich wirklichen Korporals zu behandeln.

Bach m. p.

82.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 4. April 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, XXVI. Stück, Nro. 75, ausgegeben am 8. April 1854),

giltig für alle im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

mit einer Berichtigung der Kundmachung des Finanzministeriums vom 4. Jänner 1854 (Nr. 5 des Reichs-Gesetzblattes*), über den Meß- und Markt-Losungs- und Appreturs-Verkehr mit dem deutschen Zollvereine.

Zur Berichtigung der Kundmachung vom 4. Jänner 1854 (Reichs-Gesetzblatt, I. Stück, Nr. 5*), über den Meß- und Markt-Losungs- und Appreturs-Verkehr mit dem deutschen Zollvereine, wird bemerkt:

(Zu Z. 1) Daß alle Verzehrungs-Gegenstände (nicht bloß Verzehrungs-Steuer-Gegenstände) von der Zulassung zum ungewissen Verkauf auf Märkte und Messen des österreichischen Zollgebietes ausgeschlossen sind; und

(Zu Z. 2, lit. b) und zu Z. 3) daß unter den vorgezeichneten Bedingungen Gewebe und Garne auch zum Färben über die Grenzen gegen die Zollvereinsstaaten aus dem freien Verkehre der letzteren zollfrei ein- und wieder ausgeführt, sowie aus- und wieder eingeführt werden dürfen.

Baumgartner m. p.

---

*) Landes-Regierungsblatt, erste Abtheilung, III. Stück, Nr. 12, Seite 18.

83.
Rozrządzenie Ministerstwa Spraw Zewnętrznych z dnia 5. Kwietnia 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część XXVI., nr. 76., wydana dnia 8. Kwietnia 1854.),

obowiązujące w krajach koronnych Państwa Austryackiego, należących do Związku Niemieckiego,

mocą którego ogłasza się uchwała, powzięta w trzecim posiedzeniu zgromadzenia Związku Niemieckiego z dnia 26. Stycznia 1854. roku, o wzajemném wydawaniu prostych zbrodniarzy w obrębie Związku Niemieckiego.

Artykuł 1.

Przy zastrzeżeniu ciągłéj prawomocy rozporządzeń, ustanowionych na mocy uchwały Związku z dnia 18. Sierpnia 1836. r., w przedmiocie wydawania zbrodniarzy politycznych, względem wykonania których następujące artykuły zastosowane być winny, Państwa Związkowe przyjmują obowiązanie wydawania wzajemnie takich osób, które z powodu innych zbrodni lub wykroczeń, (z wyjątkiem defraudacyj podatków i przekroczeń ustaw policyjnych i skarbowych) przez Sąd tego Państwa, w którém lub przeciw któremu zbrodnia lub przekroczenie popełnioném było, zasądzone lub pod zaskarżenie oddane zostały, lub przeciw którym tamże wydany został rozkaz przyaresztowania, temuż Państwu, pod tym warunkiem, jeżeli według ustaw Państwa zarekwirowanego, uczynek podlegający karze, uważanym być musi jako zbrodnia lub wykroczenie, i kara jeszcze nie jest przedawniona.

Wyjątki zachodzą tylko wtenczas:

1. jeżeli osoba, któréj się tycze, jest poddaną Państwa, od którego żądaném jest wydanie;

2. jeżeli względem tego samego występku, który był powodem do żądania wydania, właściwemi są sądy Państwa wezwanego o wydanie, na mocy ustaw onegoż;

3. jeżeli osoba wydaną być mająca w Państwie, od którego wydanie jest żądaném, za inne występki zostaje pod śledztwem, albo w więzieniu za kare jest osadzoną, albo za długi lub inne zobowiązania, z prawa cywilnego wynikłe, zostaje w areszcie.

Artykuł 2.

W przypadku wskazanym w artykule 1. pod liczbą 3. wydanie nastąpi dopiéro po uwolnieniu, lub po odbytéj karze, a względnie po zniesionym areszcie.

83.

Erlaß des Ministeriums der auswärtigen Angelegenheiten vom 5. April 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, XXVI. Stück, Nr. 76, ausgegeben am 8. April 1854),

wirksam für die zum deutschen Bunde gehörigen Kronländer des österreichischen Kaiserstaates,

womit der in der dritten Sitzung der deutschen Bundesversammlung vom 26. Jänner 1854 gefaßte Beschluß, wegen gegenseitiger Auslieferung gemeiner Verbrecher auf dem deutschen Bundesgebiete, kundgemacht wird.

Artikel 1.

Unter Vorbehalt fortdauernder Wirksamkeit der durch den Bundesbeschluß vom 18. August 1836, bezüglich der Auslieferung politischer Verbrecher getroffenen Anordnungen, für deren Ausführung die folgenden Artikel gleichfalls in Anwendung zu bringen sind, verpflichten sich die Bundesstaaten, gegenseitig Individuen, welche wegen anderer Verbrechen oder Vergehen (ausschließlich der Abgaben-Defraudazionen und der Uebertretungen von Polizei- und Finanz-Gesetzen) von einem Gerichte desjenigen Staates, in welchem oder gegen welchen das Verbrechen oder Vergehen begangen worden, verurtheilt oder in Anklagestand versetzt sind, oder gegen die ein gerichtlicher Verhaftsbefehl dort erlassen ist, diesem Staate auszuliefern, vorausgesetzt, daß nach den Gesetzen des requirirten Staates die veranlassende strafbare Handlung gleichfalls als Verbrechen oder Vergehen anzusehen und die Strafe noch nicht verjährt ist.

Ausnahmen treten nur ein:

1. wenn das betreffende Individuum ein Unterthan des um die Auslieferung angegangenen Staates ist;

2. wenn wegen derselben strafbaren Handlung, welche den Auslieferungs-Antrag veranlaßt hat, die Kompetenz der Gerichte des um die Auslieferung angegangenen Staates nach den Gesetzen desselben begründet ist;

3. wenn der Auszuliefernde in dem um die Auslieferung angegangenen Staate wegen anderer Handlungen einer Untersuchung oder Strafhaft, oder wegen Schulden oder sonstiger zivilrechtlicher Verbindlichkeiten einem Arreste unterliegt.

Artikel 2.

In dem Falle des Artikels 1, Ziffer 3, hat die Auslieferung erst nach erfolgter Freisprechung oder erstandener Strafe, beziehungsweise nach aufgehobenem Arreste, Platz zu greifen.

Artykuł 3.

Wraz z osobą należy wydać wszystkie przedmioty, znajdujące się w jéj posiadaniu, jakotéż inne, mogące służyć do udowodnienia występku.

Artykuł 4.

Wydanie nastąpi na wezwanie właściwéj władzy sądowéj, lub jeżeli idzie o schwytanie więźnia zbiegłego, na wezwanie władzy administracyjnéj odpowiedniego więzienia, wystosowane do władzy sądowéj lub policyjnéj tego okręgu, w którym się obwiniony znajduje.

W wezwaniu wyrażoną być powinna zbrodnia lub wykroczenie, o które osoba jest obwinioną, lub za które jest skazaną, tudzież czas popełnionego występku, w ostatnim przypadku z wymienieniem sądu, który wyrzekł zasądzenie, i treści istotnéj wyroku.

Władza, od któréj żądano wydania, winna poczynić kroki, które na mocy ustaw krajowych są potrzebne do ocenienia i rozwiązania stawionego żądania, następnie wydanie dozwolone uskutecznioném zostanie w miejscu granicznéｍ, najbliżéj miejsca schwytania położonéｍ, w któréｍ się znajduje władza do odebrania właściwa.

Artykuł 5.

Jeżeli żądaném było wydanie od Państw kilku, takowe uskutecznioném będzie dla tego Państwa, które najpiérwéj żądanie swoje wniosło.

Artykuł 6.

Koszta schwytania i utrzymywania osoby schwytanéj, tudzież przedmiotów wraz wydać się mających, zwrócone będą Państwu wydającemu bezpośrednio po przesłaniu wykazu kosztów sądowi, żądającemu wydania przez tenże sąd, za przeciąg czasu od dnia schwytania, zaś w przypadkach w artykule 1. i 3. wspomnionych, od dnia uwolnienia lub ukończenia więzienia lub aresztu, aż łącznie do dnia wydania.

Artykuł 7.

Transport takich osób, czyli to z Państw Związku Niemieckiego, czyli też z innych krajów wydać się mających, dozwolonym będzie bez przeszkody w tych Państwach Związkowych, przez które przechodzą; z resztą to zobowiązanie wolnego przechodu, podlega tym samym wyjątkom i ograniczeniom, które są ustanowione w artykule 1. pod liczbą 1. aż łącznie do 3. względnie obowiązku do wydania.

Artikel 3.

Mit der Person sind alle Gegenstände, welche sich in deren Besitz befinden, wie auch andere, die zum Beweise der strafbaren Handlung dienen können, zu übergeben.

Artikel 4.

Die Auslieferung erfolgt auf Ansuchen der zuständigen Gerichtsbehörde, oder, wenn es sich um die Ergreifung eines entwichenen Strafgefangenen handelt, der Verwaltungsbehörde der betreffenden Strafanstalt, an die Justiz- oder Polizeibehörde des Bezirkes, in welchem sich der Angeschuldigte befindet.

In dem Ansuchen ist das Verbrechen oder Vergehen, dessen das betreffende Individuum beschuldiget wird, oder wegen dessen dasselbe verurtheilt worden, sowie die Zeit der verübten strafbaren Handlung, in letzterem Falle unter Bezeichnung des Gerichtes, welches die Verurtheilung ausgesprochen hat, und des wesentlichen Inhaltes des Erkenntnisses anzugeben.

Die um die Auslieferung angegangene Behörde hat sofort die nach den Landes-Gesetzen erforderlichen Einleitungen zur Erwirkung der Prüfung und Bescheidung des Antrages zu treffen, und es wird sodann die zugestandene Auslieferung an dem der Verhaftung zunächst liegenden Grenzorte, an dem sich eine zur Uebernahme geeignete Behörde befindet, vollzogen.

Artikel 5.

Ist die Auslieferung von mehreren Staaten nachgesucht worden, so erfolgt dieselbe an den Staat, welcher das deßfallsige Ansuchen zuerst gestellt hat.

Artikel 6.

Die Kosten der Ergreifung und die des Unterhaltes des verhafteten Individuums, wie der mit zu übergebenden Gegenstände, werden dem ausliefernden Staate von dem Tage der Verhaftung an, in den, Artikel 1, 3 erwähnten Fällen aber vom Tage der Freisprechung oder beendigten Straf- und Arresthaft an, bis einschließlich dem der Auslieferung, unmittelbar nach erfolgter Uebersendung der Kosten-Spezifikazion an das die Auslieferung nachsuchende Gericht, durch letzteres erstattet.

Artikel 7.

Der Transport solcher, aus deutschen Bundesstaaten oder auch aus anderen Ländern auszuliefernder Individuen wird in jenen Bundesstaaten, welche sie als Zwischengebiet berühren, unbehindert gestattet werden; übrigens unterliegt diese Verbindlichkeit zur Durchlieferung denselben Ausnahmen und Beschränkungen, welche im Artikel 1, Ziffer 1 bis 3 incl. für die Verpflichtung zur Auslieferung festgesetzt sind.

Artykuł 8.

Osoby schwytane i przedmioty, które wraz wydanemi być mają, tak będą zaopatrywane i takiemu podlegają postępowaniu w drodze do Państwa Związkowego, któremu wydanemi zostaną, i wynagrodzenie za to nastąpi w takiéj mierze, jaka jest przepisana dla własnych poddanych w tych Państwach, ze strony których wydanie następuje, lub przez które transport przechodzi.

Artykuł 9.

Władza wydająca winna jest spisać wykaz transportu, i wydać takowy wraz z osobą schwytaną. Państwa, przez które transport przechodzi, winny są zaliczyć koszta urosłe w ich obrębie, każą sobie takowe pokwitować na wykazie transportowym, i policzą je najbliższemu Państwu jako dług, które to ostatnie otrzyma wynagrodzenie całkowite od Państwa rekwirującego przy wydaniu.

Artykuł 10.

Przez niniejszą konwencyę znosi się moc obowiązująca traktatów, w przedmiocie wydawania zbrodniarzy między pojedynczemi Państwami Niemieckiemi zawartych, o tyle, o ile takowe zawiérają w sobie postanowienia sprzeczne z wzajemnemi obowiązkami, z niniejszéj konwencyi płynącemi, lub o ile takowe nie obejmują szczegółowych umów o wykonaniu wydania i kosztów onegoż.

Staraniem będzie ponowić traktaty, w przedmiocie wydawania zbrodniarzy z obcemi Państwami zawarte, w sposobie zgodnym z osnową niniejszéj konwencyi.

Artykuł 11.

W obrębie Księstwa Limburgskiego niniejsza uchwała Związku zastosowania mieć nie będzie.

Hr. Buol-Schauenstein m. p.

Artikel 8.

Die Verhafteten und die mit zu übergebenden Gegenstände werden auf dem Wege nach dem Bundesstaate, an welchen die Auslieferung erfolgt, ebenso verpflegt und behandelt, und es wird in gleichem Maße hiefür Vergütung geleistet, wie dieses für die eigenen Unterthanen in denjenigen Staaten vorgeschrieben ist, von welchen die Auslieferung vollzogen wird, oder durch welche der Transport führt.

Artikel 9.

Von der ausliefernden Behörde ist ein Transport-Ausweis auszufertigen und mit dem Verhafteten zu übergeben. Diejenigen Staaten, durch welche der Transport führt, haben die auf ihrem Gebiete erwachsenen Kosten vorschußweise zu bezahlen, dieselben auf dem Transportausweise quittiren zu lassen und so dem nächstfolgenden Staate in Anrechnung zu bringen, welcher letztere bei der Auslieferung an die requirirende Behörde durch diese den vollen Ersatz erhält.

Artikel 10.

Durch die vorstehende Uebereinkunft werden die zwischen einzelnen deutschen Staaten bestehenden Auslieferungsverträge in soweit außer Wirksamkeit gesetzt, als dieselben Bestimmungen enthalten, welche mit den durch diese Uebereinkunft begründeten gegenseitigen Verpflichtungen im Widerspruche stehen, oder nicht etwa besondere Verabredungen über den Vollzug von Auslieferungen und die Kosten derselben in sich fassen.

Die Erneuerung der mit auswärtigen Staaten bestehenden Auslieferungsverträge wird in einer mit dem Inhalte dieser Uebereinkunft übereinstimmenden Weise erstrebt werden.

Artikel 11.

Auf das Gebiet des Herzogthums Limburg findet dieser Bundesbeschluß keine Anwendung.

Gr. Buol-Schauenstein m. p.

